

La afero La Barre laŭ Voltaire

La memoro pri la afero La Barre restas viva en Abbeville kie, en 1765, la juna kavaliro estis arestita, juĝita kaj mortkondamnita pro blasfemo kaj sakrilegio, tio estas pro "kantado de malpiaj kantoj kaj eĉ "pasi antaŭ". de procesio de kapucinoj sen demeti la ĉapelon ', se ni uzas la rapidajn kaj ironiajn terminojn de Voltaire en la artikolo 'Torturo' de lia Filozofia Vortaro.

Tiu ĉi memoro, la Ligo de Homaj Rajtoj kaj ĝiaj amikoj de Libera Penso laboras por konservi ĝin ĉiujare kunigante ĉirkaŭ la Monumento La Barre ĉiujn ligitajn al libereco de penso kaj esprimo, al libereco de opinio ĉu religia (aŭ senreligia), politika aŭ. filozofia -, ĉi tiu fonda libereco garantiita de la Deklaracio de la Rajtoj de Homo kaj Civitano, precipe en ĝiaj artikoloj 9, 10 kaj 11:

Artikolo 9.

Ĉiu viro estas supozita senkulpa ĝis li estas deklarita kulpa, se estas juĝite esenca aresti lin, ĉiu rigoro kiu ne estus necesa por sekurigi lian personon devas esti severe subpremita per la leĝo.

Artikolo 10.

Neniu estu ĝenita pro siaj opinioj, eĉ religiaj, kondiĉe ke ilia manifestiĝo ne ĝenu la publikan ordon starigitan de la leĝo.

Artikolo 11.

La libera komunikado de pensoj kaj opinioj estas unu el la plej altvaloraj rajtoj de la homo; ĉiu civitano povas do paroli, skribi, presi libere, krom por respondi pri la misuzo de tiu ĉi libereco en kazoj determinitaj de leĝo.

Ĝuste en la nomo de tiuj principoj la LDH, post la atako kiu frapis la parizan sidejon de la ĵurnalo Charlie Hebdo la 7-an de januaro 2015, organizis konferencon titolita Religioj kaj sinesprimlibereco kaj subtitolita " Historio kaj novaĵoj de La Barre. afero ": tiu ĉi konferenco temis pri: 1 - La afero La Barre : kion la historio permesas diri, 2 - Sacreco, blasfemo kaj sakrilegio, 3 - La afero La Barre kaj la Filozofia Vortaro de Voltaire, 4 - El la afero de la Chevalier de La Barre al sinesprimlibereco kaj kreado hodiaŭ. La aktoj de ĉi tiu konferenco estis kolektitaj kaj povas esti transdonitaj.

En la centro de Abbeville, ne malproksime de la Monumento La Barre, troviĝas ankaŭ tio, kion ni nomas Le Pavé La Barre. Ĉe la origino de ĉi tiu modesta steleo: la gesto de du instruistoj kaj du lernantoj, kiuj metis florbukedon en 1902 ĉe la loko mem, kie la Kavaliro estis senkapigita... En 1905, la leĝo de Apartigo de la Eklezio kaj Ŝtato.

Estas do konsiderata grave en Abbeville konservi la memoron pri la Kavaliro kiel ĉi tie apud la Sacré-Cœur de Parizo konstruita post la Komunumo, precipe ĉar la memorakto kiel tia ĉiam povas esti ricevita kiel provoko: en Abbeville , la statuo de la Kavaliro estis malbeligita subite fare de sekto de fundamentismaj kristanoj. Ni devas konkludi, ke la martireco de la juna Kavaliro ne estas enterigita en la Historio: ĝi estas historia fakto ĉiam ĉeestanta, inkandeska, alvoko al viglado.

Daŭrus tro longe ĉi tie por noti la cirkonstancojn kiuj konspiris konduki al la mortkondamno de La Barre. Ni diru, per kelkaj vortoj, ke Abbeville estis grava urbo en la Regno de Francio en la 18-a jarcento. Ĝi havis preskaŭ 20 000 loĝantojn (hodiaŭ iom pli ol 24 000).

Ĝi unue ŝuldis sian prosperon al la starigo de la Manufacture des Rames decidita de Colbert, fabriko situanta proksime de la haveno, kiu produktis belajn tapiŝojn kaj littukojn: ĝi certigis la supervivon de tuta troekspluata kamparana kaj laborista loĝantaro.

Ni notu preterpase, ke Colbert , por fondi ĉi tiun fabrikon, apelaciis al protestantaj industriuloj el Nederlando, la Van Robais, kiuj ricevis la privilegion enterigi siajn mortintojn en la fabrikejo: herezo povas do havi kiel limojn la ekonomiajn interesojn... La urbo estis dividita inter jezuitaj katolikoj kaj jansenistoj, protestantoj, kaj ribelemaj spiritoj konkeritaj de la klerismo inter respektindaj burĝoj kaj nobeluloj ankaŭ, certaj junaj nobeluloj volonte montrante sin provokemaj kiel La Barre kaj liaj kunuloj en aventuro. Necesis ankaŭ restarigi Ordon kie oni sentis kaj minacis malordon: la sorto de la malriĉa Kavaliro

estis definitive sigelita kiam, post serĉo, kopio de la Filozofia Vortaro de Voltaire estis malkovrita en lia hejmo .

Kondamnante la junan La Barre, estis la spirito de la klerismo , kiun la politika kaj klerikala potenco atakis, dum tiu ĉi potenco estis mem dividita. Temis timigi Voltaire kiu prenis la defendon de la protestanta Calas torturita en Tuluzo. kaj publikigis sian Treatise on Tolerance en 1763, tiam de la protestanta Sirven akuzita je esti kaŭzinta la morton de lia filino supoze dezirante konvertiĝi al Katolikismo. Sed, for de silenti, Voltaire, en 1769, aldonis la artikolon " Torturo " al sia Filozofia Vortaro . Danke al Voltaire, la afero La Barre estos tiam konsiderata el la juĝa angulo, la religia angulo kaj el la vidpunkto de la natura juro.

En jura kazo, la " demando ", alivorte torturo, povus esti decidita de la Kriminala Leŭtenanto. Ĝi estis nomita " prepara " aŭ " prepara " (antaŭ la ekzekuto mem) kaj, depende de ĝia grado de perforto, " ordinara " aŭ " eksterordinara ". Voltaire, post Montaigne, La Bruyère, Montesquieu, Jaucourt, por nomi nur kelkajn, denuncas en tiu ĉi jura proceduro barbaran kaj senutilan praktikon (sub torturo, la delikata senkulpulo verŝajne konfesos, la rezistema kulpa nei), jura praktiko. kontraŭe al la ideo mem de civilizacio.

El religia vidpunkto, la logiko de Voltaire estas nehaltigebla: se Dio ekzistas, li ne povas esti, kiel transcendeco, ofendita de iu ajn el liaj kreitaĵoj. Ŝajnigi venĝi Dion estas fanatikeco.

Alivorte, sakrilegio kaj blasfemo ne ekzistas en la okuloj de la senlime granda; ili ekzistas nur en la okuloj de senlime malgrandaj homoj, kiam ili lasas sin venki de ĉi tiu kolero, ĉi tiu superstiĉa vanteco fariĝi la venĝantoj de sia dieco.

En La Spirito de leĝoj , Montesquieu jam observis, ke sakrilegio, profaniĝo ekzemple, devas esti juĝita kiel simpla ofendo kontraŭ la publika ordo kaj, eble, kondamnita proporcie al la suferita damaĝo. En aliaj vortoj, se pruvo estis laŭregule konstatita ke La Barre aŭ iu alia el liaj kunuloj mutilis krucifikson sur ponto en Abbeville, la juĝistoj devis ordoni al li restarigi la menciitan statuon. Ni eĉ ne parolu pri lia malrespekto dum religiaj ceremonioj: la episkopo de Amiens mem volis preteratenti ĝin...

La afero La Barre montras, ke establitaj religioj estas nepre aserto kaj negacio.

Tie kuŝas ilia nesuperebla kontraŭdiro: ĉiu asertas, ke transcenda, absoluta kaj universala Vero inspiras ĝin, ke ĝi estas sankta en si mem en siaj formoj kaj funkcioj, kaj ke ĝi sanktigas la gregon de siaj fideluloj; ĉiu konsekvence neas, ke alia religio estas eĉ ebla en vero kaj sankteco: la alia religio estas erara, la eraro devas esti denunciata kaj persekutata, pli forte la agnostika aŭ ateisma eraro. Religioj ne povas akcepti la ideon kaj etikon de sia propra transcendeco aŭ, simple, de sia relativeco; ili ĉiuj estas potencie danĝeraj ĉar ili ekskludas tiom, kiom ili celas inkluzivi: ĉesigita aŭ efika perforto estas kunsubstanca kun ili, kiel la historio de Katolikismo montras, ekzemple kaj precipe en la Filozofia Vortaro .

Unu el la celoj de Voltaira deismo estas malfari la ligon, kiu kunigas perforton al la sankta kaj al liberaj konsciencoj.

Voltaire kredas je la ekzisto de ununura dio, kreinto, tio estas arkitekto kaj leĝdonanto de la universo. La Voltairian dio estas nur alirebla ene de la limoj de racio informita per sperto, kiun homoj devas akcepti kun humileco. Iri preter ĉi tiuj limoj estas eniri la spacon de la metafiziko, kiu inspiras dogman penson kaj superstiĉajn fabelojn, penso des pli danĝera ĉar ĝi nutras tiujn senfinajn konfrontiĝojn, kie ĉiu debatanto pretendas teni la veron en domajno, kiu estas tiu de kredo, ne de

kialo.

Morala agado povas esti subtenata per religia instruo, opinias Voltaire, sed estas en la denaska sentemo de homoj, ke ĝia origino kuŝas. Sentemo estas esprimita per ribelo fronte al la maljustoj, humiligoj kaj sufero, kiujn tiom da homoj suferas. Por uzi la Kantanan esprimon, " la maksimumo de ago povas esti establita kiel universala leĝo " ĉar ĝi rekonas en ĉiu, ĉi tie kaj nun, esencan homan universalaĵon, komunan homaron.

Tial neniu religia ordono devas superi la naturan leĝon: la natura leĝo eliras apriorie el la homa racio kaj spontane esprimiĝas en kaj per sentemo; pro sia universaleco, ĝi suspendas aŭ devus suspendi obeemon al religia ordono

ĉiam aparta -, precipe kiam ĝi baziĝas sur laŭvorta legado de la sankta teksto: " Ĉiu laŭvorta signifo," skribas Pierre Bayle, " kiu enhavas la devon fari krimojn estas malvera. »

Bona agado estas do inspirita de la racio kaj la sento de la homaro, male al la malbona agado de religiaj fanatikuloj. Fanatikuloj estas neraciaj kaj malhomaj: ilia kolero fariĝas kolerego kaj ilia kolero fariĝas kruleco en paradoksa maniero ĉar ili foje finas malobei la principojn por kiuj ili asertas, kiujn ili ignoras aŭ elektas ignori, ĉesante ĉe unu literalisma legado de sia propra sankta. tekstoj sen provi kapti ilian spiriton. Sed la fanatikuloj ne vidas la paradokson: " Ili ĉerpas sian furiozon el la religio mem, kiu ilin kondamnas ", diras Voltaire , lucide kaj decidite pesimisma.

Tiom, ke la Voltaira kulto al la Supera Estaĵo ne plu koncernas doktrinan formadon, katekezon, nek konsistas el konsento al dogmatiko, sed el la universala etiko de la sento de la Homaro, ke la kialo identiĝas kiel "primitiva lumo" . ". La kulto al la Supera Estaĵo do ne estas afero de preĝejo aŭ sekto. Estas ja rimarkinde, ke la Voltairian sankta , gastamo por preni ĉi tiun ekzemplon, interesas ĉiujn homojn, sendepende de ilia religia kredo.

Ĉi tiu estas la universalisma penso, kiu enloĝis Voltaire kiam li ribelis kontraŭ la martireco de Chevalier La Barre.

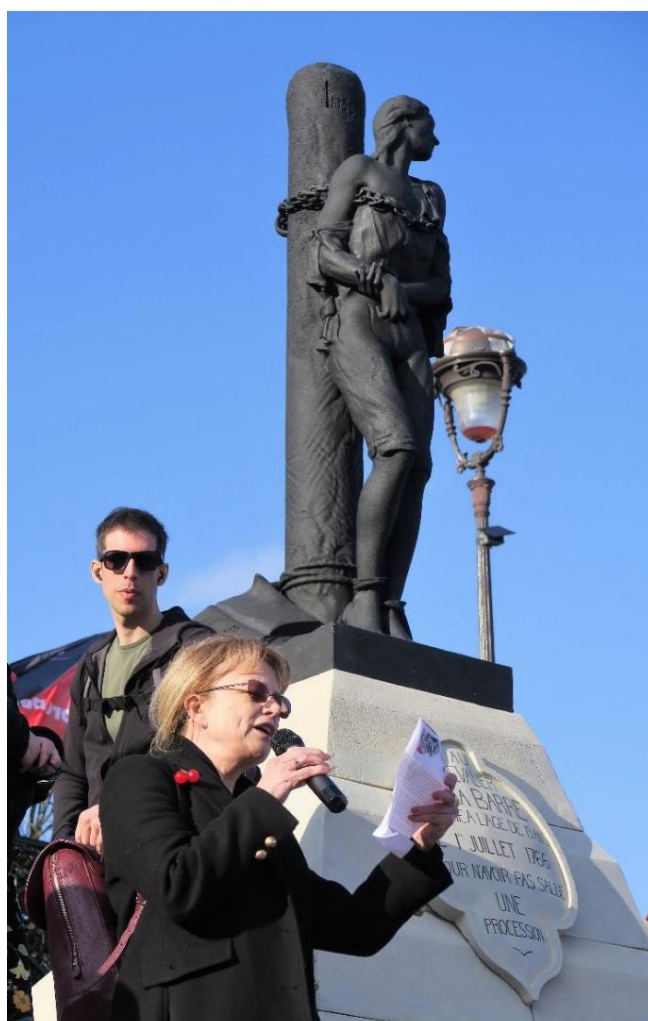
Jean-François Cocquet Por la Abbeville Sekcio de la LDH,

April 7, 2023 - Amaskunveno por la reinstalo de la statuo de la Chevalier de La Barre

Mi alportas al vi la salutojn de la Asocio de Amikoj de la Pariza Komunumo de 1871, kiu aliĝas al ĉi tiu kunveno por la reinstalo de la Statuo de la Chevalier de la Barre, Liberpensulo martiro. Kreita en 1882 de Komunanoj revenantaj el ekzilo aŭ deportado, nia asocio defendas la ideon de sekularismo kune kun niaj amikoj de la Nacia Federacio de Libera Penso.

Malpli ol unu semajnon post sia proklamo, la Komunumo, kun sia dekreto de la 2-a de aprilo 1871, estis vere la iniciatinto de sekularismo. Sub la Komunumo, Francio iĝis la unua laika ŝtato en la mondo. La Apartigo de Eklezioj kaj Ŝtato postulas liberecon, "la unua el la principoj de la Respubliko" kaj do "libereco de konscienco [...] la unua el liberecoj"

La eduka projekto farita de la Komunanoj estas emancipa. Sekve de la dekreto de la 2-a de aprilo, la Urba Eduka Komisiono kreis unuafoje la laika lernejo, deviga kaj senpaga.

El sia londona ekzilo, la grupo de La Revolucia Komunumo memorigis al ni en junio 1874 en sia " Alvoko al la Komunumo ", ke " Forpeli Dion el la sfero de scio, forpeli lin el la socio, estas la leĝo por la homo, se li volas alveni al. scienco, se li volas atingi la celon de la revolucio. [...] »

La batalo de la Komunanoj daŭre estas aktuala hodiaŭ. La laboro de la Komunumo kaj la demokratia kaj civitana metodo por disvolvi ĝin estas fontoj de inspiro por la defendantoj de la sekularismo.

La pastraro apogis la Versajlan subpremon kaj neniam rekonis la masakrojn faritajn kontraŭ la komunidoj. En tuta interkonsento inter la Eklezio kaj la potenco, la Nacia Asembleo estis aprobinta leĝon pri ekspropriigo cele al konstruado de ekspia baziliko dediĉita al la Sankta Koro de Jesuo en la loko mem de kiu la Pariza Komunumo eliris la 18-an de marto 1871, poste en 1874 ĝia konstruado, deklarita d 'publika utilo! Konstruaĵo kiu reprezentas en niaj okuloj la moralan ordon subprema forto malantaŭ la sanga dispremado de la Komunumo. Memoru, ĉi tiu konstruaĵo estis la temo de heredaĵregistrado en 2020, tiam klasifikita en oktobro 2022 post voĉdono de la Pariza Konsilio. La AACP 1871 peticio bedaŭrinde ne havis sufiĉe da respondo por influi tiun decidon.

Aserti, ke la Komunumo ne mortis, estas reliefigi, ke nunaj luktoj havas celojn de socia transformo volante fari socion pli homa kaj pli unuiĝinta.

Batalo, kiun la komunanoj gvidis siatempe. Kion la homoj deziris kaj atingis en 1871, restas tre grava en 2023.

Fidele al la idealoj de la Komunumo, la Amikoj de la Pariza Komunumo de 1871 alvokas ĉiujn, kiuj volas rezisti atakojn kontraŭ sociaj kaj demokratiaj rajtoj, batali por konkeri novajn.

Vivu la Komunumo! Vivu Sociaj!

Marianne Feltrin

La Instrua Ligo kaj la rajto je "blasfemo"

Ĉi-vendredon, la 7-an de aprilo 2023, la Eduka Ligo reasertas siajn poziciojn favore al libera kritiko de religioj dum la kunveno antaŭ la baziliko Sacré-Cœur kaj rekonstruado de la originala statuo omaĝe al la Chevalier de La Barre.

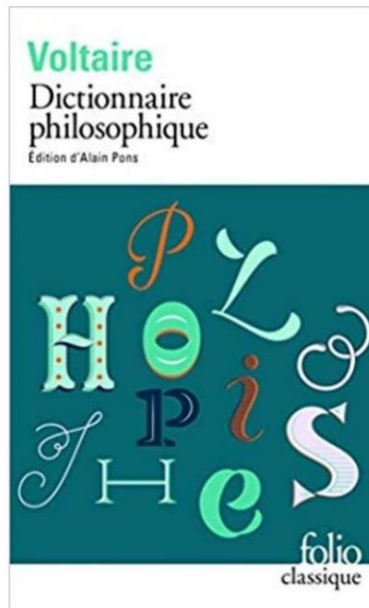

La Eduka Ligo kuniĝas ĉi-vespere kun la Nacia Federacio de Libera Penso, la Ligo pri Homaj Rajtoj kaj Amikoj de la Komunumo. Kune, ĉirkaŭ la nova statuo de la Chevalier de La Barre, ni solene asertas la bezonon defendi kaj ilustri sinesprimliberecon en ĉiuj kampoj, inkluzive de kritiko de religioj.

Esprimlibereco estas la nepra kondiĉo por demokratia funkciado, scienca progreso kaj arta kreado. Ĝi garantias la klarecon de la decidoj de elektitaj civitanoj. Ĝi estas necesa por intelektaj interŝanĝoj inter esploristoj. Ĝi estas esenca en la mondo de artoj kaj literoj. Esprimlibereco estas frukto de jarcenta lukto, kiu ĉiam denove komenciĝis .

Laŭ raporto titolita " [Blasfemo: Informoj oferitaj sur la altaro de religio](#) » prezentita de Raportistoj Sen Limoj en 2013, 94 landoj el 198 havas leĝaron punantan "blasfemon", " refidon " aŭ " kalumnion de religioj ". Rekta subpremo foje estas sekvita per pli ruzaj provoj. Racia aŭ satira kritiko de religioj estus [manko de respekto, aŭ eĉ "malamo"](#) . Ĉi tiuj imputoj disvolviĝas en ĝenerala konfuzo markita precipe de la uzo de nebone difinitaj nocioj kiel " [Judeofobio](#) ", " [Islamofobio](#) ", eĉ " [Kristanofobio](#) " .

En laika Respubliko kiel la nia, libereco de konscio estas garantiita al ĉiuj civitanoj. Ĉu ili estas kredantoj, agnostikuloj aŭ ateistoj. Ĉiu havas la rajton esprimi ĝin laŭ sia deziro. En la teksto de la juĝo de la kortumo de Abbeville farita la 28-an de februaro 1766, ni povas legi, ke la Chevalier de La Barre estis " tuŝita kaj konvinkita, ke li preterpasis dudek kvin paŝojn de procesio sen demeti sian ĉapelon, kiun li surhavis. lian kapon, sen genuiĝi, pro tio, ke li kantis malpian kanton, pro tio, ke li respektis fifamajn librojn, inter kiuj troviĝis la filozofia vortaro de sinjoro Voltaire . »

En laika Respubliko kiel la nia, libereco de konscio estas garantiita al ĉiuj civitanoj. Ĉu ili estas kredantoj, agnostikuloj aŭ ateistoj. Ĉiu havas la rajton esprimi ĝin laŭ sia deziro. En la teksto de la juĝo de la kortumo de Abbeville farita la 28-an de februaro 1766, ni povas legi, ke la Chevalier de La Barre estis " tuŝita kaj konvinkita, ke li preterpasis dudek kvin paŝojn de procesio sen demeti sian ĉapelon, kiun li surhavis. Ian kapon, sen genuiĝi, pro tio, ke li kantis malpian kanton, pro tio, ke li respektis fifamajn librojn, inter kiuj troviĝis la filozofia vortaro de sinjoro Voltaire . »

Ni asertas ĝin kun forto kaj vigleco: [ni rifuzas genuiĝi kaj ni daŭre legos kaj legos aliajn la Filozofian Vortaron de Voltaire .](#)

Charles Conte

Projekttesto ĉe la Eduka Ligo

Kontraŭ religia barbareco

La Unio de Ateistoj ĝojas dividi kun Libera Penso ĉi tiun aŭdacan bankedon en ĉi tiu tago, kie iuj konservas siajn kredojn festante mitajn eventojn, kiujn oni kredas, ke ili fondis siajn religiajn praktikojn.

Tiuj praktikoj povus esti nur simpatia folkloro, se ili ne kondukus, ekde la tagiĝo de la tempo, al sektaj kaj barbaraj ekscesoj.

Hodiaŭ ni parolis pri unu el la viktimoj de ĉi tiu barbareco. La 1-an de julio 1766 mortis la Chevalier de la Barre, viktimo de katolika religia barbareco. En la aĝo de 21, liaj ostoj estis rompita kaj lia mano tranĉis antaŭ ol la hakilo de la ekzekutisto tranĉis lian kolon kaj lia korpo estis ĵetita en la palison. Lia krimo: malpieco. Li rifuzis malkovri sin kiam katolika procesio pasis, havis kopion de la Filozofia Vortaro de Voltaire kaj rompis krucifikson.

Li estis la lasta viktimo de la katolika pastraro sur franca grundo. Baldaŭ poste, la Revolucio liberigus la homojn de la jugo de religio. Sed necesis pli ol cent jaroj por ke la leĝo pri Apartigo de Eklezioj kaj Ŝtato sanktigu liberecon de konscienco, tiel permesante al ni vivi kune.

Lastatempaj novaĵoj bedaŭrinde memorigas nin, ke religia barbareco ne mortis.

La imamoj kaj mulaoj de Islamo brutale murdis du 23-jarajn junulojn, kiuj batalis por sia rajto je libereco. Kondamnitaj pro malpieco, ili estis torturitaj, poste pendigitaj, iliaj korpoj elmontritaj por ke ĉiuj vidu ĉe la fino de grupo.

Sed ili ne estas la solaj. Religiaj ekstremistoj ĉiaspecaj montras siajn dentojn ĉe la plej eta ŝanco. La katolikoj kiuj eldiras mortminacojn kontraŭ artistoj kaj havas spektaklojn malpermesitajn kun la preteksto, ke ili profanus konstruaĵojn, kiuj estas publikaj delonge.

Usonaj protestantoj kiuj murdas kuracistojn kiuj faras abortojn.

Ortodoksaj rabenoj kiuj postulas sankta milito por la promesita tero. Kaj de kiu ĝi estus promesita, se ne de ĥimero.

Kaj, se la Unio de Ateistoj ne celas preni politikajn poziciojn, ni devas rekoni, ke koniveco kun la ekstrema dekstro malkaŝe manifestiĝas en multaj el ĉi tiuj situacioj.

Nur humanisma kaj racia etiko permesas socian koherecon kaj pacon. Mi ŝatus atentigi, ke ĉi tiu homaranismo laŭ naturo ekskludas ĉian diskriminacion kontraŭ individuoj pro iliaj kredoj. Ne estas loko en humanisma kaj racia etiko por malracia malamo.

Estas ja la prozelitismo kaj komunuma religia etiko kiun ni malakceptas.

La Unio de Ateistoj do estos parto de ĉiuj bataloj, kiuj forpuŝos religian obskurantismen kaj neraciajn kredojn.

Ateismaj geamikoj, aliĝu al ni, ĉar nenio estas iam ajn konsiderata kaj libereco de penso iam povus esti ŝtelita de ni de iu idioto, barba aŭ ne, kiu venus al la potenco kun la kunkulpeco de kontraŭdemokratiaj partioj.

Bernard Guillon

Prezidanto de la Unio de Ateistoj

Liberpensuloj, liberaj manĝantoj!

Karaj kamaradoj,

Ĉi-jare denove ni omaĝas al " grasaj bankedoj ". Grasa, ĉar temis pri protesto kontraŭ la religiaj kaj napoleonaj devoj konsumi viandon en la Sankta Vendredo.

Liberpensuloj, ni ne plu estas surprizitaj de la absurdaĵoj kaŭzitaj de superstiĉo, obskurantismo kaj fanatikeco, sed multaj el niaj samcivitanoj ne konscias, kiom malproksimen povas iri tiuj malpermesoj.

La manĝmalpermeso estas mortiga

Ni aŭskultu Voltairon , kiu memorigas al ni, ke la Katolika Eklezio, subtenata de Karolo la Granda, kiu faris la konsumon de viando en sankta tago kapitalkrimo, faris la manĝmalpermesojn principo de teruro: " La arkivoj de malgranda angulo de la lando nomata Sankta. —Klaude, en la plej teruraj rokoj de la gubernio Burgonjo, konservas la juĝon kaj la protokolon de ekzekuto de malriĉa sinjoro nomata Claude Guillon, kies kapon estis detranĉita la 28-an de julio 1629. Li estis reduktita al morto.mizero, kaj premita de voranta malsato; Iun maldikan tagon li manĝis pecon de ĉevalo, kiu estis mortigita en najbara herbejo. Jen lia krimo. Ĝi estis kondamnita kiel sakrilegio. Se li estus riĉa kaj estus servita vespermanĝon por ducent kronoj de tajdo, lasante la malriĉulojn malsati, li estus rigardata kiel homo, kiu plenumis ĉiujn siajn devojn. »: "Ni, vidinte ĉiujn dokumentojn de la proceso kaj aŭdinte la opinion de la juraj doktoroj, deklaras la menciitan Claude Guillon laŭregule afekciita kaj kondamnita pro tio, ke li forprenis la viandon de ĉevalo mortigita en herbejo de ĉi tiu urbo; de esti kuirinta la menciitan viandon la 31-an de marto (...) kaj de esti manĝinta ĝin. » Voltaire, Komentario pri la libro Ofendoj kaj Punoj

Protestantoj, judoj, liberpensuloj povus trovi sin denuncataj pro ne esti respektinta tiujn preskribojn.

Ĉiuj religioj estas tuŝitaj! Snowy, la hundo de Tinĉjo , raportisto komence de la dudeka jarcento, estis preskaŭ ekzekutita pro profanigo de sankta bovino. Quick Gun Murugun , filmo (2009) reĝisorita fare de Shashanka Ghosh , en pura Bollywood-stilo, renovigas la okcidentan ĝenron metante defendanton de malgrandaj restoraciistoj kontraŭ la malbona Rice Plate Reddy kiu ĉe la kapo de la Mac Dosai forĵetaĵa ĉeno trudas tradiciajn krespojn, sed farita kun bovaĵo!

Se Francio havas mil fromaĝojn, religioj havas mil malpermesojn

La amplekso de manĝmalpermesoj estas ege varia kaj tre varia. Judismo kaj la Malnova Testamento, aludante al Readmono kaj Levitiko, ekzemple malpermesas 24 birdojn, inkluzive de la aglo, la struto kaj la strigo: oni ne povas tiam manĝi strutbifstekon, kies komercon tamen revigligis Aŭstralio kaj Nov-Zelando. Plej multaj insektoj estas malpermesitaj, sed ne akridoj: " Ĉiu reptilio, kiu flugas kaj marŝas sur kvar piedoj, estos abomenaĵo por vi. Sed el ĉiuj rampuloj, kiuj flugas kaj marŝas sur kvar piedoj, vi manĝos tiujn, kiuj havas kruojn super siaj piedoj, por salti sur la teron.

Jen estas tiuj, kiujn vi manĝu: la akridon, la solam, la hargol , kaj la hagab, laŭ ilia speco. Vi estos abomenaĵo por ĉiuj aliaj rampuloj, kiuj flugas kaj havas kvar piedojn. » Lv 11

Bonaj novaĵoj por laŭmodaj restoracioj, kiuj vendas apetitigaĵojn faritajn kun kraditaj kaj spicaj akridoj. Aliflanke, judismo malpermesas vin de la viando kaj fromaĝo broketoj trovitaj en japanaj restoracioj ĉar la Eliro deklaras " Vi ne devas kuiri kapridon en la lakto de sia patrino ".

Islamo prenas la plej multajn el la malpermesoj de la Malnova Testamento asertante ke " La manĝaĵo de tiuj, al kiuj la Skribo estis donita, estas laŭleĝa por vi, kaj via manĝaĵo estas laŭleĝa por ili " (5.5).

Kiel ĉe judismo, ni scias pri la malpermesoj en Islamo koncerne porkaĵon, kiu ankaŭ permesas al la ekstremdekstro maski sian antisemitismon per sia malakcepto de islamaj tradicioj.

Malpermesoj en dogma malprecizo

La origino de ĉi tiuj receptoj estis multe diskutita. Ni ne detenas pri ilia karaktero kiel eterna vero, ĝi apartenas nur al kredantoj. Kaj eĉ! La historio montras multajn tien kaj reen.

La limigoj de la Malnova Testamento estas nuligitaj en la Nova, kie la evangeliisto Marko asertas ke " tiel li deklaris ĉiujn manĝaĵojn puraj ". Kaj tamen en la Mezepoko pli ol 150 tagoj estis tuŝitaj de limigoj de la kristana kalendaro. Nur ĝis Vatikano la 2-a kaj 1966 estis nuligitaj la devon fasti antaŭ la komuneco kaj la malpermeso konsumi viandon vendrede. Krome, tiu sama malpermeso ne koncernis la hispanojn kiuj estis esceptitaj de ĝi ekde la Batalo de Lepanto.

Venko kontraŭ la malfideluloj bone valoris rezignon.

Same por hinduismo, historiistoj hodiaŭ montras, ke la bovino ne estis sankta en la fruaj tempoj, kaj male la objekto de multaj oferoj. Halal estas hodiaŭ la temo de ĉiam pli disvastigita postulo, sed ankaŭ de gravaj komercaj kaj politikaj temoj . En 2014

starto, kun la nomo, vi ne povas fari ĝin, de " Capital Biotech " surmerkatis memtestojn por detekti la ĉeeston de porkaĵo en manĝaĵo. Kia renverso kiam altaj eminentuloj de Islamo asertis en la 1930-aj jaroj, ke ajna manĝaĵo taŭga por judoj kaj kristanoj povus esti manĝata de islamanoj!

La kultura rolo de malpermesoj

Kiam temas pri porkaĵo, la raciisma klarigo de la malpermeso ne povas ĉerpi siajn fontojn el implica higienismo. Kiel rimarkas Claude Fischler en L'omnivore, Odile Jacob 1990, la konsumo estas rajtigita aŭ malpermesita en klimataj zonoj kie la malsanoj estas la samaj. La kulturisma klarigo estas pli trafa. Unuflanke, ĝi devenas de la ŝajna malordo en supozeble harmonia mondo reprezentata de la porko, la sola remaĉulo kun fendita hufo. Aliflanke ĝi malkaŝas, ke religiaj normoj kaj valoroj ludas sian plenan rolon en komunuma unuiĝo. Estas per ritoj, ke kredantoj ligas, religar

estante unu el la etimologioj uzataj por religio. Ili estas parto de la plej intimaj tra tiuj dispozicioj kiel la kontrolo de korpoj.

Manĝmalpermesoj kaj sekularismo

Hodiaŭ, dietaj receptoj ankoraŭ defias laikaj aktivuloj. La rita buĉado, kiu movas defendantojn de la besta afero, konsistigas rompon de reguligaj dispozicioj, antaŭviditaj kaj de eŭropaj institucioj nome de libereco de kredo, kaj de la Dekreto n-ro 97/903 de la 1-a de oktobro 1997. Ĉi-lasta fakte precizigas. " La miregigo de bestoj estas deviga antaŭ ĉiu buĉado aŭ mortigo, escepte de la sekvaj kazoj: la devo miregigi bestojn estas submetita al sendevigo koncerne buĉajn ritojn. » Dum Darwin montris, ke ankaŭ ni estas bestoj, ke ni kunhavas doloron kun multaj el ili, ĉu ne estas tempo por rekonsideri sendevigon pro tiaj iluziaj kialoj?

Pri lernejoj manĝejoj, kiel ni akordigas la du partojn de Artikolo 1 de la leĝo de 1905 : libereco de konscienco kaj ekzercado de religio? Nuna jurisprudenco ŝajnas esti trovinta komunan prudentan solvon: neniuj rekono de religiaj dispozicioj - ekzemple koŝera aŭ halala manĝaĵo - malobservante la neŭtralecon de la Ŝtato establita de Artikolo 2; nek devo manĝi tion, kio ofendas. La plej simpla, sen ofendo por iuj, estas sisteme proponi alian manĝon kiel alternativon, sen ajna religia malpermeso: vegetara aŭ eĉ vegana.

Ni transiru al la bankedo!

Jen la historio de ĉi tiuj malpermesoj. Permesu al ni reveni tre mallonge al tiu de bankedoj. Ili ĉiam estis, en sia diverseco, la okazo por momentoj festantaj pensoliberecon. Ni scias, ke la historio de la Respubliko, kiel tiu de sekularismo, vidis grandajn momentojn de bankedoj. La bankedoj ĉe Tête-de-Veau la 21-an de januaro, por kontraŭstari la Respublikon kontraŭ la monarkio, ebligis, kiam libereco de opinio estis minacata, eviti cenzuron. La 10-an de April, 1869, Sainte-Beuve, Renan, Flaubert kaj Taine reklamis la bankedojn konatajn kiel Saint Gras, Côtelette, kaj aliajn nomojn kontraŭ la eklezio kaj la Empiro.

La formo de la bankedo ne estas bagatela. Spinoza, la filozofo kiu, pli ol iu alia, senlace defendis liberecon de penso, kontraŭstaris la etikon de ĝojo al la moraloj de disputo. Niaj bankedoj estu festaj, ili celebru la ĝojon kunhavigi la plezuron vivi kun amikoj. Ĉi tiu bankedceremonio estas eĉ pli malnova ol ĝia uzo de la respublikanoj. Ĝi havas sian fonton en la grekaj simpozioj. Ĝi estis establita kiel filozofio fare de Epikuro kiu organizis bankedojn kun

liaj amikoj.

Cetere, la epikureanoj ŝatas tordi la vortojn de la evangeliisto Paŭlo, kiu diris: " manducemus et bibemus, cras enim moriemur ": ni manĝu kaj trinku, ĉar morgaŭ ni mortos. La tre skeptika Montaigne igis ĝin unu el siaj principoj, ligante ĝin al egipta tradicio. La patroj de la Eklezio provis nei la vortojn de Paŭlo, vidante en ĝi epikuran originon, por kiu la hedonismo estis nedisigebla de la kontentigo, certe modera, de la plezuroj de la ventro, sen timo de morto. La mortiganto de la Fifamaj, Voltaire, amanto de bona manĝaĵo, ne eraris taksante, ke " Ĉi tiu manĝlibereco (libereco de parolo kaj opinio) estas konsiderata en Francio kiel la plej altvalora libereco, kiun oni povas ĝui sur la tero ".

Ni fieru pri ĉi tiuj tradicioj.

Liberpensuloj, liberaj manĝantoj de ĉiuj landoj, ĝuu vian manĝon!

Schneckenburger Benoit
Vic-Ĝenerala Sekretario de Libera Penso

Pri la krimoj de la Katolika Eklezio

Du faktoroj precipe altiras eblajn misuzantojn:

1) la spirita potenco, kiun la pastroj ekzercas super neplenaĝuloj, malfaciligas al ili rezisti, kaj 2) religiaj korpoj ĵaluze gardas sian reputacion, do misuzo estas kaŝita, ŝparante krimintojn de devi respondeci. Tial ne estas mirinde, ke tiaj misuzoj troviĝas en preskaŭ ĉiuj religioj kaj konfesioj.

Plej multaj, sed ne ĉiuj, el nia laboro pri misuzo koncernas la Romkatolika Eklezion. Ĉi tio estas plejparte ĉar ĝi funkciigas pli da lernejoj kaj aliaj agordoj por infanoj ol iu ajn alia kredo aŭ religio.

La unua mencio pri misuzoproblemo en la Romkatolika Eklezio datiĝas de la 4-a jarcento. 1,700 jarojn poste, ni nun estas en la kvara jardeko de tutmonda misuzo "reklamo", kiu signife reduktis preĝejan ĉeeston kaj la moralan aŭtoritaton de la Eklezio.

La papo diras, ke devus esti nula toleremo por misuzo, sed mi ankoraŭ ne vidis ajnan konvinkan indicon ke li devigas ĝin senescepte. Francisko mem havas malbonan reputacion por misuzo. Mi citos kvar ekzemplojn.

1. Unu el la ĉefiniciatoj de Francisko estis la kreado en 2014 de Pontifika Komisiono (t.e. sia propra) akuzita je protektado de neplenaĝuloj kontraŭ misuzo. Naŭ jarojn poste, tiu ĉi komisiono disiĝas. La fondmembroj de la Papa Komisiono, inkluzive de du viktimoj, prirezignis ĝin, ĝenerale en malespero pro ĝia senpoveco kaj la manko de la Papo de intereso en ĝia laboro.

Kaj malgraŭ la legenda riĉeco de Vatikano, la Komisiono estas tiom manka de financoj ke ĝi devis peti almozpeti por funkcii eĉ je reduktita nivelo. La itala episkopa konferenco estis suspektinde fervora oferti monon. La fakto, ke ŝi kategorie rifuzas malfermi ĝisfundan enketon pri la misuzoj faritaj en Italio, donas al ni indicon pri ŝiaj motivoj.

2. En 2018, Francisko akuzis ĉiliajn viktimojn je "kalumnio" pro akuzo de ĉilia Episkopo pri plurfoje kaŝado de misuzo, kvankam la afero jam estis atentigita. Nur post pruvite, ke li estis informita, li pardonpetis.

3. Li neniam sankciis aŭ forigis prelatojn kiuj malkaŝe kontraŭbatalis laŭleĝajn ŝanĝojn kiuj signife plibonigintus la kapablon de viktimoj serĉi damaĝojn.

4. Pli malbone ankoraŭ, en 2014 (dum sia pontifikado), li tute malakceptis la rekomendojn de fakuloj de la UN-Komitato pri la Rajtoj de la Infano, multaj el kiuj koncernis fitraktadojn faritajn de klerikoj. Unu el ili instigis Vatikanon "tuj forigi de la tasko ĉiujn konatajn kaj ŝajnajn infanseksajn misuzantojn kaj plusendi la aferon al la kompetentaj policaŭtoritatoj..." Tamen Francisko kaj la La tuta Romkatolika Eklezio rifuzas preni ĉi tiun elementan preventan mezuron. Tio pravas, ke ilia nura prioritato estas protekti misuzantojn kaj la reputacion de la Eklezio; la viktimoj estas nur flankaj damaĝoj, kaj ne estas malofte, ke ili eĉ estu punitaj de la Eklezio dum la resto de sia vivo ĉar ili publikigis la misuzon, kiun ili suferis. Nek ekzistas lando kie la Eklezio proponas kompenson

justa traktado al viktimoj de misuzo, kio estas devo laŭ la Konvencio de Unuiĝintaj Nacioj .

La antaŭuloj de Francis ankaŭ ne havis bonan atingohistorion kiam temis pri infanmistrakto. La tielnomita Sankta Johano Paŭlo la 2-a, kiam li estis kardinalo en Pollando, supozeble sukcesis seniĝi de pastro kiun li sciis esti misuzanto rekomendante lin al ĉefepiskopo ekster Pollando , sed preterlasante ajnan mencion de misuzo. Benedikto promociis kardinalon Nolan

al la poŝto de Ĉefepiskopo de Novjorko, post kiam ĉi-lastata tranĉis 57 milionojn USD kiuj devus estinti disponigitaj al viktimoj serĉantaj kompenson por terura fitraktado farita ĉe hejmo por surdaj infanoj. Eĉ se tiu reklamado ne estis rekompenco por tiu masiva fraŭdo, Benoît konsideris ĝin akceptebla. Feliĉe, la tribunaloj resendis la monon al la viktimoj, post pene batalita apelacio.

Ĉi tiuj estas kelkaj el la problemoj, do kion ni faras pri ili?

Ĉiujn kvin jarojn, landoj estas postulataj laŭ la Konvencio pri la Rajtoj de la Infano raporti al la Komitato de la Unuiĝintaj Nacioj pri la Rajtoj de la Infano la malfacilaĵojn, kiujn ili alfrontas por plenumi siajn devojn, kiujn ili devigas sub la Konvencio. NROj , kiel ni, ankaŭ estas invitataj esprimi siajn zorgojn. Ĉi tio estas ŝanco por aktivuloj batali kontraŭ ĉi tiuj misuzoj en ĉiu lando tra la mondo. Tion ni faras jam de 15 jaroj, ĉefe pri misuzoj faritaj de pastraro.

La Komisiono konsultas la koncernan landon kaj NRO-ojn. Mi lastatempe respondis al demandoj, kiujn la Komitato faris al mi en Ĝenevo. Li prenas nian laboron serioze kaj kutime referencas al la punktoj, kiujn ni levas en siaj "finaj observoj", en kiuj li listigas siajn zorgojn kaj faras rekomendojn.

Tiuj konkludaj observoj estas publikaj dokumentoj intencitaj premi landojn por ke ili faru korektajn agojn, sed ili ne havas forton de leĝo. Ni do provas konigi ilin por maksimumigi la premon sur la koncernaj registaroj.

Niaj rekomendoj ĝenerale inkluzivas etendi aŭ forigi krimajn kaj burĝajn limigojn por misuzo, enkonduki devigan raportan leĝon kaj komenci enketon pri misuzo gvidata de ŝtato. .

Mi nun faros kelkajn komentojn pri specifaj landoj.

Antaŭ ol Irlando estis konata pro havi la plej altan indicon de fitraktado pokape en la mondo, ĝi estis verŝajne la plej devota katolika lando. Mi suspektas, ke ekzistas kaŭzo kaj efiko rilato. Kiam kontraŭ-katolikaj britaj regantoj estis forpelitaj el Irlando antaŭ cent jaroj, la Eklezio plenigis la rezultan povvakuon. Kaj la Respubliko klopodis por esti lumturo de katolika virto. Kontraŭkoncipo estis malpermesita, sed la amuzemaj irlandanoj ne limigis sekson al geedziĝo.

Multaj infanoj do naskiĝis al fraŭlaj patrinoj, kiuj, male al la patroj, estis kruele punitaj. Multaj estis sklavigitaj, ekzemple en preĝejaj lavotejoj, kaj estis senceremonie apartigitaj de siaj infanoj. Sen kuratoro, infanoj estis facilaj celoj por predantaj pastroj. Kaj ĉar la nova ŝtato volis konservi sian reputacion por katolika virto, estis nepenseble procesigi la pastrojn.

Tuŝeblaj infanoj kaj netuŝeblaj pastroj signifas grandskalan misuzon, kiu ŝokis la tutan mondon.

La amplekso de la misuzo ankaŭ mortigis Irlandon kaj eble ne estas hazardo, ke Irlando estas unu el la landoj, kie la ĉeestado al la preĝejo plej malpliigis kaj kie la ekstrema socia konservativismo pliiĝis, transformiĝis plej rapide en signon de socia liberaleco .

Francio kaj Portugalio estas inter la landoj, kies eklezioj lastatempe faris siajn proprajn enketojn. Ni rigardas ilin kun suspekto kaj suspektas, ke la plej multaj el ili celas eviti enketon gviditan de la ŝtato, kiu devus esti multe pli sendependa kaj pli larĝa, ekzemple per ekzamenado de la efikeco de la leĝo kaj leĝobservado. Alia kialo, ke publikaj enketoj estas pli efikaj, estas ke viktimoj multe pli volonte pretas atesti antaŭ publika korpo ol al agentejo kiu misuzis ilin.

Vi eble lastatempe eksciis pri misuzoskandalo en Portugalio.

Ni esprimis niajn zorgojn pri tio kun la Komitato en 2018 kaj la Komitato faris rekomendojn pri ĉi tiu temo en ĝiaj finaj observoj.

Konsiderante la legendan sekularecon de Francio , ne venis al mi en la kapon, ke estos mistrakta problemo, sed mi ne povus esti pli malprava. Dum la lastaj tri jaroj, mi pasigis pli da tempo pri misuzo en Francio ol en ĉiuj aliaj landoj kune.

Ĉio komenciĝis kun kardinalo Barbarin, la plej granda katoliko en Francio, kiu havis papajn ambiciojn. Li estis krime kondamnita pro malsukceso raporti la misuzon de neplenaĝulo - kiel postulas la leĝo - de pastro pozanta kiel skoltgvidanto kiu, dum jardekoj, serioze kaj sisteme mistraktis 3,000 ĝis 4,000 skoltojn. Ni, kune kun aliaj, pagis por ke la kazo aŭdiĝu kiel privata procesigo ĉar, malgraŭ la pezo de la indico, la Publika Prokuroro rifuzis agi. Kvankam Barbarin koncedis ke li sciis pri la fitraktado, la pli altaj tribunaloj mistere decidis nuligi la konvinkiĝon. Ĉi tio ne estas, laŭ mi, la glora horo de la franca justeco.

Kuraĝa pastro, kiu estis severe traktita de Barbarin, sukcesis kie ni malsukcesis. Li komencis peticion por la ekŝigo de Barbarin, kaj post kiam pli ol 100,000 homoj subskribis ĝin, la papo malinsistis kaj akceptis la ekŝigon de Barbarin. Li nun instruas al seminarianoj de la unua jaro en Bretonio. La Papo, kiu estas amiko lia, invitis simpatian por la falo de Barbarin, sed ne menciis la skoltojn kiuj estis mistraktitaj ĉar la Eklezio ne denunciis la krimintan de la misuzo.

La Eklezio en Francio nomumis ŝajne sendependan komisionon kiu komence asertis ke, ekde 1950, estis proksimume 10 000 viktimoj de misuzo, kio, mi diris al la prezidanto de la komisiono, ne estis ne kredinda. Ŝi tiam reviziis ĉi tiun ciferon por alporti ĝin al 1/3 miliono! Tio sugestas ĉirkaŭ miliono da misuzoj, kiuj skandale nur kaŭzis ĉirkaŭ 200 kondamnojn, kio klare pravas, ke la Eklezio kaj la eklezianoj estas super la leĝo.

Sekvante niajn klopodojn, UN petis la francan ŝtaton inkluzivi detalojn pri la misuzoj faritaj de klerikoj en sia raporto. Surprize, li ne faris. Ĉu ĉi tio signifas, ke la Ŝtato ĉu ne zorgas pri tiuj misuzoj aŭ ke li estas submetiĝema al la Eklezio? Ni atendas la raporton de la komisiono, sed ni atendas ke ĝi estos tre kritika.

La plej ŝokaj konfesoj, kiujn mi aŭdis en Francio, estis faritaj de Jean-Marc Sauvé, la Prezidanto de CIASE en Francio kaj de la estro de la Asocio de Monaĥoj kaj Monaĥinoj de Francio, kiu estas kuraĝa virino. Ambaŭ diris, ke ili alfrontis

krimaj agoj dum siaj esploroj pri misuzoj faritaj en la Eklezio en Francio. Ĉi tiu korupto bedaŭrinde etendiĝas al la tuta Eklezio.

La malagraba realo estas, ke la Eklezio estas nekorektebla. Tiel, je la intereso de viktimoj kaj justeco, neniu el ni devas maltrafi ŝancon respondeci kaj religiajn organizojn kaj ŝtatajn aŭtoritatojn. Ni devas do premi la Ŝtatojn, ke ili estu multe pli aktivaj kaj efikaj por malkovri misuzoj, puni krimintojn kaj certigi, ke la Eklezio juste kompensu siajn viktimojn.

Ni povas kaj devas ĉiuj kampanji en niaj respektivaj landoj por atingi ĉi tiujn celojn.

Mi invitas vin ĉiujn ludi vian rolon tiurilate.

Keith Porteous Wood,
Prezidanto de la Nacia Sekulara Societo de Britio

La Eklezio devas pagi, la Eklezio povas pagi

Pierre-Paul Rubens (1577-1640) - La Seksperto de Ganimedo (1638) - Prado-Muzeo

Civitanoj, civitanoj, kamaradoj, karaj amikoj,

En lia Traktato pri Toleremo publikigita en 1763, nur tri jarojn antaŭ la terura torturo kaŭzita al la juna Chevalier de La Barre post lia konvinkiĝo pro " [malpieco](#), [blasfemo](#), [sakrilegoj](#) abomeninda kaj abomeninda " de la juĝistoj de la [Presidial de Abbeville](#)

submetita al la roma eklezio, Voltaire (1694-1778) skribis ke " La misuzo de la plej sankta religio produktas grandajn krimojn ". La seksa misuzo praktikita de iuj ministroj de la katolika kredo kontraŭ neplenaĝuloj konsistigas pruvon de tiuj krimoj, faritaj ne nur kontraŭ la pensoj kaj konscienco de individuoj sed kontraŭ la estaĵo mem de infanoj forlasitaj en iliaj clučes. Por la memoro, aliaj abomenaĵoj estas aldonitaj al tiuj monstraĵoj. Tiel, apud la sennombraj seksperfortoj de monaĥinoj, de 1925 ĝis 1961, la monaĥinoj de la Kongregacio de Bona Helpe de Notre-Dame

helpa de Parizo bonvenigis milojn da junaj unuopaj patrinoj en la monaĥejon de Tuam, en Irlando, kaj rezervis malhoman traktadon por siaj idoj, kaŭzante precipe okcent mortojn de junaj infanoj. " Estas io putra " ne " en la imperio de Danio ", kiel Hamleto pensis, sed en Vatikano.

Seksa misuzo de neplenaĝuloj ne estas izolita okazo. Ili estas la rezulto de vera sistemo de predado: la araneaĵo teksita tra la mondo de Vatikano kaptis centojn da miloj da neplenaĝuloj en sia reto ekde la mezo de la dudeka jarcento. La katolika hierarkio kovris tiujn abomenaĵojn kaj protektis tiujn kiuj estis la krimintoj. Tiel, fronte al advokatoj provizantaj implaciblajn pruvon pri la multnombraj seksmisuzoj faritaj kontraŭ neplenaĝuloj en Bavario, la Papo

emerito Joseph Ratzinger, alinome Benedikto la 16-a, mem konfesis en letero de la 6-a de februaro 2022, ke li modeste forrigardis por ne vidi la krimojn faritajn en la Ĉefdiocezo de Munkeno, pri kiu li respondecis de 1977 ĝis 1982.

En la lastaj jaroj, komisionoj iniciatitaj de Ŝtatoj malkaŝis la ampleksojn de seksmisuzoj de neplenaĝuloj, kiu estis la temo de ampleksaj esploroj en diversaj landoj kie la loĝantaro praktikanta la romian kulton estas multnombra, precipe en Irlando, en 2009, en Germanio .

kaj en Nederlando, en 2010, same kiel en Aŭstralio, en 2013, kies reĝa komisiono faris konsiderindan enketlaboron (17.000 viktimoj aŭdis; 42.000 telefonvokoj ricevita; 27.000 korespondado studita). En 2018, la Pensilvania ŝtata advokato skribis la raporton permesante al tricent pastroj esti akuzitaj antaŭ populara ĵurio.

En Francio, en 2018, la senatana plimulto rifuzis formi parlamentan komisionon de enketo pri ĉi tiuj krimoj. Tamen, en 2019, informa misio prezidata de s-ino Catherine Deroche, senatano el Maine-et-Loire, prezentis raporton de tre ĝenerala amplekso pri " Publikaj politikoj por preventado, detekto, organizado de raportado kaj subpremado de seksaj ofendoj probable farita de homoj en kontakto kun neplenaĝuloj ", maniero dronigi la katolikajn fiŝojn en la oceanon de atakoj kontraŭ neplenaĝuloj dum pozitive signalante la klopodojn faritajn de la Konferenco de Episkopoj de Francio (CEF). Finfine, devigita estingi la fajron en publika opinio, ĝi establis la Sendependan Komisionon pri Seksa Misuzo en la Eklezio (CIASE) en novembro 2018.

La Libre Pensée laŭdis la laboron plenumitan de la CIASE, sub la prezidanteco de S-ro Jean-Marc Sauvé, honora vicprezidanto de la Ŝtata Konsilio. La konstatoj de tiu ĉi komisiono vekas miron: 216 000 neplenaĝuloj estis viktimoj de seksa atako ĉe la manoj de 2 900 ĝis 3 200 pastroj (2,5 % de la laboristaro), de 1950 ĝis 2020, averaĝe sesdek-dek du por predanto. Tiu ĉi nombro atingas 330 000, kiam oni konsideras krimojn faritajn de laikoj gvidantaj paŝtistajn laborojn de la Roma Eklezio destinitaj al junuloj. La CIASE do prave asertas, ke " Estas esence vere juste fari la virinojn kaj virojn, kiuj, ene de la Katolika Eklezio, suferis en sia karno kaj spirito pro seksa perforto. ". Tamen, ŝi observas ke la respondoj de la Eklezio estas "[...] ĝenerale nesufiĉaj, ofte malfrue, prenitaj en reago al eventoj aŭ malbone aplikataj. »

La demando pri kompenso por la damaĝo suferita de la viktimoj ŝajnas, fakte, decida.

Eĉ antaŭ la publikigo de la CIASE- raporto komence de oktobro 2021, ĉe la fino de sia Voiron-kongreso en aŭgusto 2021, Libera Penso prezentis la solan akcepteblan solvon: plenan kompencon por la viktimoj, kiun la CIASE ne havis klare. deklarita aliloke. Konsiderante la principon, laŭ kiu la Respubliko ne povis financi religiojn en la reĝimo de Apartigo enkondukita en Francio en 1905, ne eblis al Libera Penso konfesi, ke la Roma Eklezio povus organizi esceptan alvokon por donacoj, du trionoj, aŭ eĉ tri kvaronoj en certaj

kondiĉoj, repagitaj per imposto per imposta depreno. Pri ĉi tiu punkto, CIASE kunhavis nian vidpunkton. La Liberpensuloj do asertis, ke la Eklezio devas pagi kaj ke ĝi povas pagi.

Ŝi devas pagi ĉar ŝi estas respondeca, kaj morale kaj laŭleĝe. Sur morala nivelo, ĉar la sistema naturo de tiu grandskala seksa predado preterpasas, sen forviŝi ĝin, la solan individuan implikiĝon de la krimintoj.

Sur jura nivelo, ĉar tiuj lastaj estas ĝenerale nepagivaj - pastroj havas malaltan enspezon - la diocezoj portas al la koncernatoj la respondecon pri aliuloj antaŭvidita de la civila kodo, pri kiu la Kasacia Kortumo faris larĝan interpreton por kontentigi . la rajtoj de la viktimoj al kompenso en ĉiuj cirkonstancoj.

Ĉu la Eklezio povas pagi? Libera Penso neniam dubis tion sed ĝi pruvis ĝin studante la kontojn de la naŭdek tri diocezoj, dudek ses el kiuj profunde. La rezultoj de ĉi tiu enketo superas niajn plej aŭdacajn taksojn: sen antaŭjuĝo al la trezoro de la parokanaroj, kiu restas mistero, la sekulara Eklezio de Francio estas ĉe la kapo.

kun riĉaĵo de ĉirkaŭ ok miliardoj da eŭroj.

Antaŭ ĉio, por fari justan takson de la trovoj, kiujn la Libera Penso atingis, gravas memori, ke la Roma Eklezio havas tre esceptan kapablon repuŝiĝi en financaj aferoj, en rimarkindaj kondiĉoj de opakeco ĝenerale. Dankon al la Konkordato aprobita per la leĝo de 18 Germinala Jaro

Post la validiĝo de la leĝo de la 9-a de decembro 1905 pri la Apartigo de Eklezioj kaj Ŝtato, ĝi rekonstruis grandegan riĉaĵon profitante precipe, unuflanke, de la libera dispono favore al religiaj konstruaĵoj per la leĝo de januaro. 2, 1907 kiu igis necesa la rifuzo de Romo konsistigi religiajn unuiĝojn truditajn per la leĝo de 1905, aliflanke, iniciatoj prenitaj por ĝia profito fare de la Vichy-Reĝimo - rajtigo donita al diocezaj asocioj por ricevi impostesceptitajn donacojn; malobservo de la principo de nepublika financado de religioj rajtigante publikajn aŭtoritatojn pagi helpon por la riparoj de religiaj konstruaĵoj -, fine, la granda de la Kvina Respubliko kiu , ekde 1960, larĝe malfermis la kluzon permesante la fluon de religio. grandega fluo de financo de la Ŝtato kaj magistratoj en la monujon de katolika eduko.

Ĉe la fino de sia studo, La Libre Pensée konstatis, ke fine de la financa jaro 2019 la diocezoj de Francio havis sumon je pli ol unu miliardo sescent milionoj da eŭroj, deponita en kurantaj kontoj , paslibrokontoj aŭ en formo de investaj valorpapiroj tuj mobilizeblaj. Krome, la librovaloro antaŭ depreco de ĝiaj terenoj kaj konstruaĵoj, registrita en la kontoj laŭ ilia historia akirprezo, estis preskaŭ tri miliardoj da eŭroj. Post laboro por ĝisdatigi ĉi tiun sumon laŭ la evoluo de la prezo de novaj kaj malnovaj loĝejoj en tuta Francio de januaro 2000 ĝis decembro 2019, Libera Penso determinis teoriant merkatan valoron de ĉi tiu nemoveblaĵo kaj terheredaĵo: ĉi Ĉi tio atingis pli ol ses miliardojn tri. cent milionoj da eŭroj ĝis la 31-a de decembro 2019, la ekvivalento de unu dekonono de tiu de la Ŝtato. Estas tre verŝajne, ke ĉi tiu takso estas sub la realo.

Por klarigi tiun ĉi punkton, ni donu kelkajn ekzemplojn: la ĉefepiskopejo de Parizo posedas la sidejon de la telefonkompanio Free, konstruaĵo kun valoro de cent kvindek milionoj da eŭroj, same kiel la monaĥejo Bernardins, restaŭrita per multe da publika mono; la Episkopo de Lille loĝas en la plej granda listigita hotelo de la 18-a jarcento registrita en la plej grava franca grandurbo de Flandrio; dudek

seminarianoj okupas la grandegan seminarion de Issy-les-Moulineaux, arkitektura mirindaĵo de la 17-a jarcento; la diocezo de Nico havas grandan turisman hotelon-restoracion super la maro; tiu de Aix-en-Provence tenas la grandiozan biendomon Baume inkluzive de konstruaĵo konstruita samtempe same kiel dekdu-hektara parko.

Kiom la roma eklezio nuntempe elspezas por kompensi la 330 000 viktimojn de seksa misuzo ? pri neplenaĝuloj faritaj de pastroj aŭ laikoj okupiĝantaj pri pastorecaj laboroj destinitaj al junuloj? Dudek malgrandaj milionoj da eŭroj, tio estas nur 1,2 % de ĝia trezorejo, estas disponigitaj al la du instancoj akuzitaj de la Konferenco de la Episkopoj de Francio pri kompenso por la krimoj faritaj! Ĝis nun nur kvarono de tiu ĉi sumo estis elspezita. La dokumentario produktita por France Télévision fare de ĵurnalisto Julie Lotz, kiu donis voĉon al Free Thought elmontri la frukton de siaj laboroj, montras, ke avareco marŝas man en mano kun krimo. Aparte, ĉi tiu unuhora filmo plejparte lasas la parolon al la atestantoj kaj ankaŭ spuras la progreson de renkontiĝo de unu el la du korpoj.

Al virino kiu estis seksperfortita dum jaroj dum ŝia malplimulto fare de tri sinsekvaj pastroj, estas ofertite kovri la veterinarajn kostojn altiritajn por trakti ŝian hundon ĝis la fino de ŝiaj tagoj. Al viro, kiu suferis daŭran seksan atakon dum sia adoleskeco, la estro de la kazo, evidente inklina rifuzi al li ajnan kompencon konforman al la suferita damaĝo, asertas, ke tiu viktimo bone rekonstruis sin de kiam li edziĝis, havis infanojn kaj gvidis ŝajne. normala vivo.

La raporto ankaŭ establas, ke la Eklezio intencas limigi la sumon de kompenso al sesdek mil eŭroj , sendepende de la krimo farita, ĝia daŭro kaj ĝia efiko al la posta vivo de la mistraktataj neplenaĝuloj. Por doni kompar-elementon, juĝisto en Nov-Jerzejo ordonis al la Usona Eklezio pagi averaĝe preskaŭ 300 000 eŭrojn al ĉiu el la tricent homoj implikitaj. Tiu ĉi plafono estas do insulto al la viktimoj. Ĉi-rilate, Libera Penso povas nur kondamni ĉi tiun pozicion kvankam la Eklezio tenas miliardojn da eŭroj en siaj manoj. Ŝi devas pagi, sen limigo! Ŝi povas pagi, sen malfacileco! " La tendenoj de batalo estas la pekunoj ", diris Rabelais (1483-1553) en sia Gargantua.

Mi ne ŝatus fini ĉi tiun paroladon sen varme danki, nome de la Internacia Asocio de Libera Penso kaj nome de ni ĉiuj, nian amikon Keith Porteous Wood de la Nacia Sekulara Societo (NSS) de Britio kiu, dum jaroj , faris konsiderindan laboron, precipe kun la Unuiĝintaj Nacioj (UN), por denunci la seksmisuzon de neplenaĝuloj faritaj ene de la romia eklezio tra la mondo. Libera Penso

La franca estas ege dankema al li pro tio, ke li elsendis la rezultojn de siaj esploroj en sia laboro prezentita al UN .

Mi dankas vin kaj deziras al vi daŭrajn ĝojajn, liberpensajn festenojn.

Parolado preparita de Dominique Goussot
Vicprezidanto de Libera Penso

Kaj legita de Sylvie Midavaine
Membro de la Plenuma Buroo de Libera Penso

Internacia Deklaro

"Por la Apartigo de Eklezioj, Religioj kaj Ŝtatoj!"

Por la nuligo de la Konkordatoj!

Por la fino de la privilegioj donitaj al Religioj! »

Ĉi tiu internacia konferenco la 7-an kaj 8-an de aprilo 2023 en Parizo (Francio), okazinta laŭ iniciato de la Eŭropa Oficejo por Kunordigo de Libera Penso, subtenata de Internacia Asocio de Libera Penso kaj aliaj asocioj, studis el diversaj aspektoj la situacion de Preĝejoj kaj Religioj en malsamaj landoj sur pluraj kontinentoj.

La partoprenantoj, venantaj el landoj sur pluraj kontinentoj, ĉiuj ĝojis, ke ĉi tiu Konferenco estis okazo simbole resendi la originan statuon de la Chevalier de la Barre al ĝia originala loko ĉe la supro de la Butte Montmartre, fronte al la Baziliko konata kiel la " Sankta -Koro de Jesuo ", kies simboleco estis igi parizanojn pekliberigi la " krimojn de la Pariza Komunumo " de 1871 kiu, interalie, dekretis la Duan Apartigon de Eklezioj kaj Ŝtato en Francio, farante unuafoje referencon al libereco de konscienco en la difino de ĉi tiu principo.

La statuo de la Chevalier de la Barre honoras la memoron pri la gesto de juna viro kiu asertis sian liberecon de konscio en tempo kiam ĝi estis malpermesita kaj subpremita. Omaĝi al la Chevalier de la Barre, bruligita en Abbeville la 1-an de julio 1766, omaĝas lian geston kiel libera viro. Rifuzante saluti procesion, li publike asertis sian liberecon de konscio, li postulis sinesprimliberecon por ĉiu homo. Tiu ĉi gesto, simpla en aspekto, estis tiel grava, tiel fundamenta en ĉio, kion ĝi ekigis, ke ĝi kostis al li lian morton.

Ĉi tiu statuo de la Chevalier de la Barre fariĝos la simbolo de la defendo de libereco de konscio, la fundamento de sekularismo kaj la Apartigo de Eklezioj kaj Ŝtato. Ŝi estas konata ĉie en la mondo pro tio. Ĝi estis skulptita por simboli tion, kion Voltaire skribis pri la Martirio de la Kavaliro, ĉe la supro de la poŝto estis skribita " Impie " kaj ĉe ĝiaj piedoj, estis la Filozofia Vortaro de Voltaire .

La statuo estis starigita kaj inaŭgurita dum la Monda Kongreso de Libera Penso en septembro 1905, ĉar la franca leĝo pri Apartigo de Eklezioj kaj Ŝtato estus pasigita en la sekvaj monatoj. La formo (la statuo) kunigis la substancon (la leĝo) en la sama movado. 25 000 homoj el multaj landoj partoprenis en la inaŭgura evento, pruvante sian profundan alligitecon al la plena kaj kompleta apero de la konscilibereco.

La partoprenantoj en ĉi tiu internacia konferenco en Parizo, en sia granda diverseco, volis antaŭenigi tiun fundamentan postulon, la konscienliberecon por aktivuloj de sekularismo kaj Humanismo tra la mondo kaj sur ĉiuj kontinentoj.

Studante la diversajn situaciojn en diversaj landoj, aperis pluraj evidentaj faktoj:

- Respekto kaj defendo de libereco de konscienco ne povas ekzisti sen jura kaj leĝdona sistemo de apartigo inter la religia sfero kaj tempa potenco. Kion Victor Hugo, la granda liberpensa verkisto, pligrandigis per ĉi tiu formulo: " La Ŝtato hejme, la Eklezio hejme ".
- Situacioj de efektiva disiĝo de Eklezioj kaj Ŝtato ekzistas en multaj landoj, kaj aliloke, elementoj de sekularismo ekzistas pli-malpli en la konstitucioj. La Apartigo de Eklezio kaj Ŝtato do ne estas la prerogativo de aparta lando, en kiu kazo ĝi estus escepto. Male, en siaj diversaj formoj, libereco de konscio estas antaŭ ĉio universala koncepto vaste disvastigita kiel aspiro al pli kaj pli bona demokratio kaj al profundo de individuaj kaj kolektivaj liberecoj.

- Katolikaj Konkordatoj (ne ekzistas konkordato kun aliaj religioj) estas diplomaciaj interkonsentoj inter Ŝtato (aŭ regiono de lando) kaj la Sankta Seĝo (diplomacia nomo de la Vatikana Ŝtato) donantaj privilegiojn troajn al la katolika religio sole. Ĉi tiuj diplomaciaj interkonsentoj kondukas al neegala traktado de civitanoj de ajna alia konvinko, religia aŭ alispeca, kaj estas do en totala kontraŭdiro kun la nocio de libereco de konscienco.
- Establita kaj oficialaj eklezioj kaj religioj estas esence diskriminaciaj kontraŭ tiuj, kiuj ne estas sekvantoj. Ili estas fundamente neegalaj kaj en flagra kontraŭdiro kun la aplikado de vera libereco de konscienco.
- Kontraŭe al la universalaj principoj de libereco de esprimo kaj asocio, oficialaj kaj establita Konkordatoj , Eklezioj kaj Religioj neeviteble okupiĝas pri la subpremado de ideoj kaj homoj kiuj ne identiĝas ankaŭ kun "oficialaj valoroj" proklamita kaj trudita de Ŝtatoj. La Katolikaj Konkordatoj, la Eklezioj kaj la oficialaj kaj establita Religioj kontribuas per siaj doktrinoj de submetiĝo al la Ŝtato kaj al potenco, precipe ekonomia povo, plifortigi la volon efektivi Ŝtatajn ideologiojn, de naturo totalismaj. Tiuj provizaĵoj, ofte nomitaj "blasfemaj deliktoj", estas en multaj kazoj krime punindaj. " Blasfemo " estas difinita kiel religia koncepto konceptita nur ene de la interna sfero de religio kaj tial neaplikebla al homoj ekster la koncernaj religioj. Tiu ĉi krimigo konsistigas politikan krimon kontraŭ la libereco de esprimo, kiam ĝi validas por ĉiuj, kredantoj aŭ ne.
- La rekta aŭ nerekte publika financado de Religioj, Eklezioj kaj Sektoj per la disdono de ĉies mono por la profito de la filozofia opcio de kelkaj estas diskriminacia kaj kontraŭdira nature kun la nocio de libereco de konscio esence aplikebla por nekredantoj same kiel kredantoj, same, la perdo de publika mono pro la privilegiaj impostsenigoj el kiuj ili profitas. Tio estas skandala avantaĝo kaj mispropozicio de publika mono, kiu devus esti uzata por la ĝenerala intereso kaj ne por la privataj interesoj de sektoj.
- Privilegioj, precipe financaj, konceditaj al la instruistoj de Eklezioj kaj Religioj de certaj Ŝtatoj malobservas la postulon pri la ekzisto de laika publika lernejo malfermita al ĉiuj kaj diskriminacia, ĉar ili subfosas la principojn de egaleco, scienco kaj raciismo.
- La Katolikaj Eklezioj regule uzas sian specialan statuson donitan aŭ protektitan de memkontenta Ŝtatoj por eviti homan justecon kaze de krimoj, precipe seksaj krimoj. Ĉi tio estas neeltenebla diskriminacio. Kiam Escepta Justeco, eĉ se kanonika, protektas religiulojn kaj lasas ilin eskapi de iliaj respondecoj, homa Juro estas neita kaj malobservita.

Sekve , la partoprenantoj en la Pariza Internacia Konferenco,

- **urĝi** ĉiujn asociojn kaj aktivulojn ligitajn al Humanismo, Sekularismo , Libereco de Konscienco , ke ili agadu en siaj respektivaj landoj por la efektiva disiĝo de Eklezioj kaj Ŝtato kaj defendi ĝin kiam ĝi ekzistas parte aŭ tute. Tiu ĉi jura kaj leĝdona sistemo estas la plej bona demokratia rimedo por garantii kaj antaŭenigi la liberecon de konscienco , kiu devas esti egala por ĉiuj.
- **alvoki** ĉiujn subtenantojn de reala demokratio mobiliziĝi por la nuligo de katolikaj Konkordatoj, oficialaj Eklezioj kaj establita Religioj kaj postuli la nuligon de la krimaj statutoj por " blasfemaj krimoj ".
- **instigi** amikojn de Libereco de Konscienco postuli, ke Ŝtatoj ĉesigu publikan financadon de religioj kaj ties rilataj flankaj organizoj kaj ke ili lanĉu kampanjon de esploroj elstarigante la bonojn kaj riĉecon de Religioj kaj Eklezioj. Ni petas, ke la rezulto de ĉi tiuj esploroj estu publikigitaj.
- **deziras** , ke la Konkludoj kaj Agoj de la VIII-a Kongreso de la AILP en Madrido pri la Sekularismo de la Publika Instruado estu vaste atentigitaj de la publika opinio en la landoj, kaj notu ĝiajn konkludojn: "La esenca celo de sekularistoj kaj de liberpensuloj . estas plani nereligian edukadon, kiu protektas la menshigienon de novaj generacioj per la evoluo de racia kaj kritika konscienco".

- **postuli** , ke en krimaj aferoj, ĉiaspecaj agoj faritaj de religiuloj estu submetitaj al la ordinara Jurisdikcio de jura kaj oficiala Justeco, do komuna, de la koncernaj landoj kaj ke neniu eklezia privilegio estu efektivigita por renversi la religiajn krimulojn al Homa Justeco.

Parizo, la 8-an de aprilo 2023

